

[Indenrigsministeren]

teter, hovedsagelig inden for teater, musik og bildende kunst. Pengene fordeles med deltagelse af indvandrerne egne organisationer.

For mange indvandrere er religionen en væsentlig del af det kulturelle liv. Grundloven sætter som bekendt grænser for, hvilken støtte det offentlige kan yde til sådanne formål. Men vi kan vise forståelse og respekt for andre religioner og inden for fritidslovens og andre loves rammer yde dem støtte.

Fastboende udenlandske statsborgere har på lige fod med danske ret til en lang række sociale ydelser: offentlig sygesikring, sygehusbehandling, dagpenge i anledning af sygdom og fødsel, arbejdsløshedsdagpenge samt arbejdsskadeforsikring. Efter 1 års ophold opnår de også ret til børnetilskud, mens de efter 3 års forløb har ret til særligt børnetilskud og til ungdomsydelse.

Derimod har de kun adgang til folke- og invalidepension, hvis der er indgået overenskomst herom med det pågældende land. Sådanne overenskomster er indgået med Tyrkiet og Jugoslavien, ligesom der foregår forhandlinger med Spanien, Marokko og Pakistan.

Det skal i denne forbindelse understreges, at de få talmæssige opgørelser, vi har, tyder på, at indvandrerne bruger det sociale system i mindre omfang end danske. For det første er der meget få gamle blandt de udenlandske statsborgere. Kun 0,3 pct. af befolkningen over 65 år er udlændinge – de pågældende kommer især fra de nordiske lande. For det andet benytter de i mindre grad end danske familier de eksisterende daginstitutioner. For det tredje modtager de forholdsvis mindre i kontanthjælp. Enhver tale om misbrug af vore sociale ordninger er med andre ord uden hold i virkeligheden.

Vi kan altså sige, at en del er gjort. Det betyder ikke, at der ikke står en del tilbage at gøre endnu. Det er bl. a. vigtigt, at udlændingenes retsstilling præciseres. Der er taget et skridt på vejen hertil ved udsendelsen af to nye bekendtgørelser om udlændinges adgang til og ophold i Danmark, der er udarbejdet på grundlag af fremmedlovudvalgets første delbetænkning. Fremmedlovudvalget har siden fortsat sit arbejde med den egentlige revision af udlændingelovgivningen. Udvalgets kommissorium er meget omfattende. Hele fremmedlovområdet, love, bekendtgørelser, konventioner m.v., skal gennemgås med henblik på alle udlændinge, det være sig

gæstearbejdere, flygtninge, EF-statsborgere, nordiske statsborgere og andre grupper. Der skal udarbejdes materielle bestemmelser, dvs. betingelser for ophold, for udvisning osv., og regler om den formelle fremgangsmåde, f. eks. om begrundelse af afgørelserne, om frihedsberøvelse under sagen, om adgang til at indbringe afgørelsen for en højere instans, bare for at nævne nogle få eksempler.

Udvalget skal også efter kommissoriet tage stilling til væsentlige spørgsmål af organisatorisk art, herunder spørgsmålet om oprettelse af et særligt organ, et udlændingeråd el. lign., som kunne have til opgave at afgive indstillinger i udlændingesager.

Jeg har haft flere drøftelser med fremmedlovudvalgets formand, bl. a. om muligheden for at afgive delbetænkninger, der kan omsættes i lovforslag. Under de fortsatte drøftelser er det min hensigt at anmode om, at udvalget i forbindelse med sin afsluttende betænkning ud over de punkter, som er direkte omfattet af kommissoriet, mere generelt tager stilling til behovet for forbedringer af de administrative strukturer på området. Sådanne overvejelser kan på den anden side først med rimelighed gennemføres i lyset af fremmedlovudvalgets øvrige arbejde.

Jeg er i øvrigt orienteret om, at udvalget søger at fremskynde sit arbejde mest muligt, men at det ikke vil være muligt for udvalget at afgive afsluttende betænkning i denne folketingsssamling.

Det er fortsat regeringens grundopfattelse, at afgørende ændringer i udlændingelovgivningen må afvente afslutningen af fremmedlovudvalgets arbejde. Det udelukker naturligvis ikke, som det allerede er nævnt, at der overvejes særskilte reformer på specielle områder, hvor det kan ske uden at forsinke udvalgets øvrige arbejde.

Justitsministeriet har for nylig anmodet udvalget om særskilt at overveje spørgsmålet om domstolskontrol med udvisninger, altså indførelse af en ordning, hvor retten tager stilling til udvisningsspørgsmålet, når der dømmes for kriminalitet. Jeg har forstået, at der skulle være gode muligheder for, at udvalget kan færdigbehandle dette spørgsmål inden for så nær en fremtid, at der vil kunne fremsættes lovforslag allerede i denne folketingsssamling, såfremt der måtte være interesse herfor.